

Arrest

**nr. 52 796 van 9 december 2010
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 9 december 2010 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 8 december 2010 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en vrijheidsberoving te dien einde.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 december 2010 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 9 december 2010 om 16 uur 00.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat R. AKTEPE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. LUCAS HABA, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 29 oktober 2010 werd verzoeker aangetroffen op het Belgische grondgebied en nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing werd verzoeker dezelfde dag ter kennis gebracht.

1.2. Verzoeker werd op 8 december 2010 opnieuw door de politiediensten aangetroffen op het grondgebied van het Rijk.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid nam de beslissing op 8 december 2010 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde. Deze beslissing, die verzoeker dezelfde dag ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

"(...) Met toepassing van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 15 juli 1996, moet

de genaamde (Y., A.), (...)

het grondgebied van België verlaten, evenals het grondgebied van de volgende Staten: Duitsland, Frankrijk, Griekenland, Oostenrijk, Luxemburg, Nederland, Portugal, Spanje, Noorwegen, Zweden, IJsland, Finland en Denemarken, Estland, Letland, Litouwen, Polen, Slovenië, Slowakije, Italië, Tsjechië, Malta en Zwitserland tenzij hij(zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN(EN) VAN DE BESLISSING :

0 - artikel 7, eerste lid, 2 : verblijft langer in het Rijk dan de geldigheidsduur van zijn visum (1); Betrokkene is niet vrijwillig vertrokken voor het vervallen van zijn toestemming. Betrokkene is op 03/02/2010 aangekomen op het Schengengrondgebied met een visum type C (afgeleverd door Polen) (PP 880812 geldig tot 02/01/2011). Op het ogenblik van de controle door de politie van Gent is betrokkene niet in het bezit van zijn paspoort, hij is enkel in het bezit van een Turkse Identiteitskaart.

Betrokkene heeft een huwelijksdossier ingediend bij de stad Gent samen met een vrouw van Belgische nationaliteit ((I. Y.), ° 10/01/1987). Op 12/08/2010 werd aan betrokkenen een huwelijksverklaring afgeleverd. Op 03/12/2010 weigerde de stad Gent het voorgenomen huwelijk te voltrekken, na negatief advies van het parket van Gent. Op 28/11/2010 meldden betrokkenen zich aan bij de stad Gent met het oog op het inwinnen van Informatie mbt een wettelijke samenwoning. Er werd nog geen wettelijke samenwoning geregistreerd. Bovendien, zijn Intentie om te huwen of tot wettelijke samenwoning geeft hem niet automatisch recht op verblijf.

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens met Duitsland, Frankrijk, Luxemburg, Oostenrijk, Griekenland, Nederland, Portugal, Spanje, Noorwegen, Zweden, Zwitserland, IJsland, Finland, Denemarken, Estland, Letland, Litouwen, Hongarije, Polen Slovenië, Slowakije, Tsjechië en Malta (1), om de volgende reden :

Betrokkene is niet vrijwillig vertrokken voor het vervallen van zijn toestemming. Bovendien verblijft betrokkene momenteel op het Schengengrondgebied zonder een geldig visum in zijn paspoort. Hij respecteert de reglementeringen niet. Het is dus weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan een bevel om het grondgebied te verlaten, dat aan hem afgeleverd zal worden.

Bovendien werd aan betrokkene reeds een bevel om het grondgebied te verlaten betekend op 29/10/2010 (geldig tot 28/11/2010).

Vandaag werd betrokkene aangetroffen in illegaal verblijf door de politie van Gent. Betrokkene weigert dus manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan zijn onwettige verblijfssituatie zodat een manu militari tenuitvoerlegging van de grensleiding noodzakelijk is.

Met toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden.

Het is noodzakelijk om betrokkene ter beschikking van Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden om hem aan boord te laten gaan van de eerstvolgende vlucht met bestemming Istanbul.(...)”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Het belang betreft een ontvankelijkheidsvoorwaarde waaraan ook dient voldaan te worden bij een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging (cf. W. WEYMEERSCH, “Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel.” in G. DEBERSAQUES, M. VAN DAMME, S. DE CLERCQ en G. LAENEN (eds.), *Rechtsbescherming door de Raad van State 15 jaar procedurele vernieuwing*, Brugge, die Keure, 2004, 161.)

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De schorsing van de bestreden beslissing moet verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Verweerder werpt op dat verzoeker geen belang heeft bij de ingestelde vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid daar aan verzoeker voorheen reeds een bevel om het grondgebied te verlaten werd betekend. Hij betoogt dat de vordering om die reden onontvankelijk is

Ter terechtzitting wordt niet betwist dat verzoeker op 29 oktober 2010 reeds een bevel om het grondgebied te verlaten ter kennis werd gebracht. Verzoeker betwist evenmin dat dit bevel om het grondgebied te verlaten niet het voorwerp uitmaakt van enige procedure en uitvoerbaar is. De eventuele schorsing van de tenuitvoerlegging van het in het kader van de huidige vordering bestreden bevel om het grondgebied te verlaten kan verzoeker derhalve niet tot voordeel strekken, daar verweerder het op 29 oktober 2010 aan verzoeker betekende bevel om het grondgebied te verlaten hoe dan ook kan uitvoeren. Verzoeker weerlegt deze vaststelling ter terechtzitting niet. Verzoeker toont bijgevolg niet aan dat hij een belang heeft bij de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de bestreden beslissing (cf. RvS 22 maart 2006, nr. 156.746; RvS 4 augustus 2006, nr. 161.703). Er dient dan ook besloten te worden dat de opgeworpen exceptie gegrond is.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen december tweeduizend en tien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. F. DE BOCK,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. DE BOCK

G. DE BOECK